

Laboratorium 10

Równania różniczkowe - spectral bias

Iga Antonik, Helena Szczepanowska

Zadanie

Zadanie 1. Dane jest równanie różniczkowe zwyczajne

$$\frac{du(x)}{dx} = \cos(\omega x) \text{ dla } x \in \Omega, \quad (1)$$

gdzie:

$x, \omega, u \in \mathbb{R}$,

x to położenie,

Ω to dziedzina, na której rozwiązujemy równanie, $\Omega = \{x \mid -2\pi \leq x \leq 2\pi\}$.

$u(\cdot)$ to funkcja, której postaci szukamy.

Warunek początkowy zdefiniowany jest następująco:

$$u(0) = 0. \quad (2)$$

Analityczna postać rozwiązania równania (1) z warunkiem początkowym (2) jest następująca:

$$u(x) = \frac{1}{\omega} \sin(\omega x). \quad (3)$$

Rozwiąż powyższe zagadnienie początkowe (1,2). Do rozwiązania użyj sieci neuronowych PINN (ang. *Physics-informed Neural Network*) [1]. Można wykorzystać szablon w `pytorch`-u lub bibliotekę `DeepXDE` [2].

Koszt rezydualny zdefiniowany jest następująco:

$$\mathcal{L}_r(\theta) = \frac{1}{N} \sum_{i=1}^N \left\| \frac{d\hat{u}(x)}{dx} - \cos(\omega x_i) \right\|^2, \quad (4)$$

gdzie N jest liczbą punktów kolokacyjnych.

Koszt związany z warunkiem początkowym przyjmuje postać:

$$\mathcal{L}_{IC}(\theta) = \|\hat{u}(0) - 0\|^2. \quad (5)$$

Funkcja kosztu zdefiniowana jest następująco:

$$\mathcal{L}(\theta) = \mathcal{L}_r(\theta) + \mathcal{L}_{IC}(\theta). \quad (6)$$

Warstwa wejściowa sieci posiada 1 neuron, reprezentujący zmienną x , Warstwa wyjściowa także posiada 1 neuron, reprezentujący zmienną $\hat{u}(x)$. Uczenie trwa przez 50 000 kroków algorytmem Adam ze stałą uczenia równą 0.001. Jako funkcję aktywacji przyjmij tangens hiperboliczny, \tanh .

(a) Przypadek $\omega = 1$.

Ustal następujące wartości:

- 2 warstwy ukryte, 16 neuronów w każdej warstwie
- liczba punktów treningowych: 200
- liczba punktów testowych: 1000

(b) Przypadek $\omega = 15$.

Ustal następujące wartości:

- liczba punktów treningowych: $200 \cdot 15 = 3000$
- liczba punktów testowych: 5000

Eksperymenty przeprowadź z trzema architekturami sieci:

- 2 warstwy ukryte, 16 neuronów w każdej warstwie
- 4 warstwy ukryte, 64 neurony w każdej warstwie
- 5 warstw ukrytych, 128 neuronów w każdej warstwie

(c) Dla wybranej przez siebie sieci porównaj wynik z rozwiązaniem, w którym przyjęto, że szukane rozwiązanie (*ansatz*) ma postać:

$$\hat{u}(x; \theta) = \tanh(\omega x) \cdot NN(x; \theta). \quad (7)$$

Taka postać rozwiązania gwarantuje spełnienie warunku $\hat{u}(0) = 0$ bez wprowadzania składnika \mathcal{L}_{IC} do funkcji kosztu.

(d) Porównaj pierwotny wynik z rozwiązaniem, w którym pierwszą warstwę ukrytą zainicjalizowano cechami Fouriera:

$$\gamma(x) = [\sin(2^0 \pi x), \cos(2^0 \pi x), \dots, \sin(2^{L-1} \pi x), \cos(2^{L-1} \pi x)]. \quad (8)$$

Dobierz L tak, aby nie zmieniać szerokości warstwy ukrytej.

Dla każdego z powyższych przypadków stwórz następujące wykresy:

- Wykres funkcji $u(x)$, tj. dokładnego rozwiązania oraz wykres funkcji $\hat{u}(x)$, tj. rozwiązania znalezione przez sieć neuronową
- Wykres funkcji błędu.

Stwórz także wykres funkcji kosztu w zależności od liczby epok.

Uwaga. W przypadku wykorzystania biblioteki DeepXDE i backendu tensorflow należy użyć wersji tensorflow v1.

Rozwiązanie

Biblioteki

```
In [ ]: import torch
import torch.nn as nn
import numpy as np
import matplotlib.pyplot as plt
```

Właściwe rozwiązanie

```
In [ ]: def exact_solution(x, w):
        return np.sin(w * x) / w
```

Definicja sieci neuronowej w PyTorch

```
In [ ]: class FCN(nn.Module):
        """Defines a fully-connected network in PyTorch"""
        def __init__(self, N_INPUT, N_OUTPUT, N_HIDDEN, N_LAYERS):
            super().__init__()
            activation = nn.Tanh
            self.fcs = nn.Sequential(*[
                nn.Linear(N_INPUT, N_HIDDEN),
                activation()])
            self.fch = nn.Sequential(*[
                nn.Sequential(*[
                    nn.Linear(N_HIDDEN, N_HIDDEN),
                    activation()]) for _ in range(N_LAYERS-1)])
            self.fce = nn.Linear(N_HIDDEN, N_OUTPUT)

        def forward(self, x):
            x = self.fcs(x)
            x = self.fch(x)
            x = self.fce(x)
```

```
return x
```

Funkcja obliczająca rozwiązanie

```
In [ ]: def run(train_num, test_num, w, pinn_config):
    torch.manual_seed(123)
    # define a neural network to train
    pinn = FCN(*pinn_config)

    # define boundary points, for the boundary loss
    x_boundary = torch.tensor(0.).view(-1,1).requires_grad_(True)

    # define training points over the entire domain, for the physics loss
    x_physics = torch.linspace(-2*np.pi, 2*np.pi, train_num).view(-1,1).requires_grad_(True)# (30, 1)

    # train the PINN
    x_test = torch.linspace(-2*np.pi, 2*np.pi, test_num).view(-1,1)
    u_exact = exact_solution(x_test, w)
    optimiser = torch.optim.Adam(pinn.parameters(), lr=1e-3)

    losses = []
    errors = []

    for i in range(50_001):
        optimiser.zero_grad()

        # compute boundary loss
        u = pinn(x_boundary)# (1, 1)
        loss_ic = (torch.squeeze(u) - 0)**2

        # compute physics loss
        u = pinn(x_physics)# (30, 1)
        dudx = torch.autograd.grad(u, x_physics, torch.ones_like(u), create_graph=True)[0]# (30, 1)
        residual = dudx - torch.cos(w * x_physics)
        loss_r = torch.mean(residual**2)

        # backpropagate joint loss, take optimiser step
        loss = loss_ic + loss_r
        losses.append(loss.detach().numpy())
        loss.backward()
        optimiser.step()

        # compute error
        u = pinn(x_test).detach()
        error = np.abs(u - u_exact) / u_exact
        errors.append(error.detach().numpy())

        # plot the result as training progresses
        if i % 5000 == 0:
            plt.figure(figsize=(6,2.5))
            plt.scatter(x_physics.detach()[:,0],
                        torch.zeros_like(x_physics)[:,0], s=20, lw=0, color="tab:green", alpha=0.6)
            plt.scatter(x_boundary.detach()[:,0],
                        torch.zeros_like(x_boundary)[:,0], s=20, lw=0, color="tab:red", alpha=0.6)
            plt.plot(x_test[:,0], u_exact[:,0], label="Exact solution", color="tab:grey", alpha=0.6)
            plt.plot(x_test[:,0], u[:,0], label="PINN solution", color="tab:green")
            plt.title(f"Training step {i}")
            plt.legend()
            plt.show()

    return x_test, u_exact, u, losses, errors
```

Funkcje do rysowania wykresów

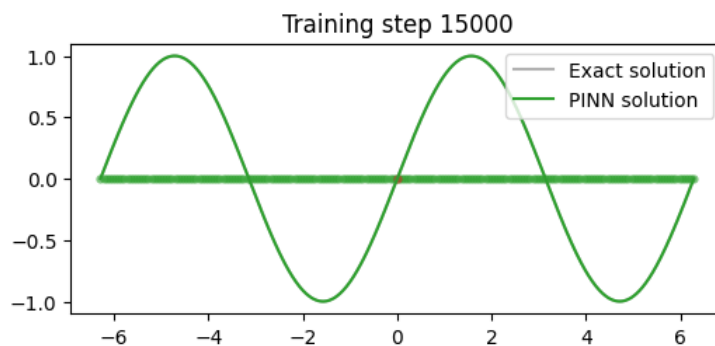
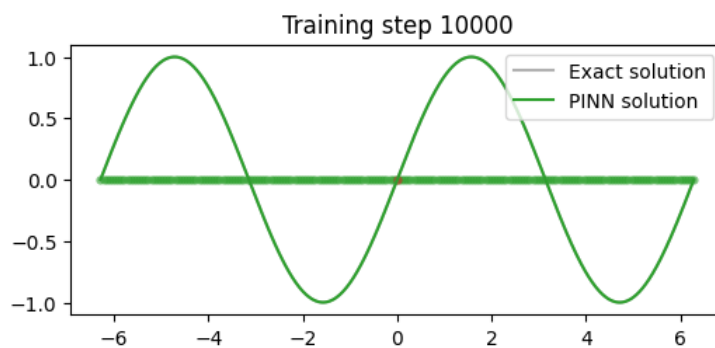
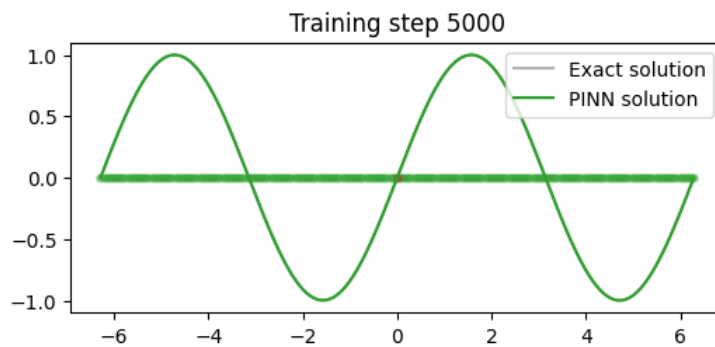
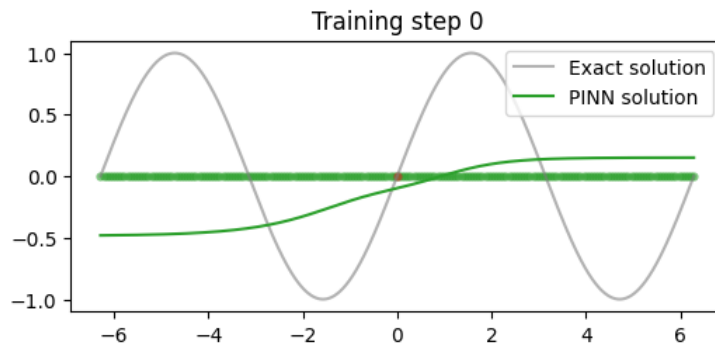
```
In [ ]: def plot_solution(x, true, pred, w, layers, neurons):
    plt.figure(figsize=(6,2.5))
    plt.plot(x[:,0], true[:,0], label="Exact solution", color="tab:grey", alpha=0.6)
    plt.plot(x[:,0], pred[:,0], label="PINN solution", linestyle = "--", color="orange")
    plt.title(f"Solution for w = {w}, layers = {layers}, neurons = {neurons}")
    plt.legend()
    plt.show()

def plot_losses(losses, w, layers, neurons):
    plt.plot(losses, color='tab:red')
    plt.xlabel('Epochs')
    plt.ylabel("Loss")
    plt.title(f'Loss function for w = {w}, layers = {layers}, neurons = {neurons}')
    plt.show()
```

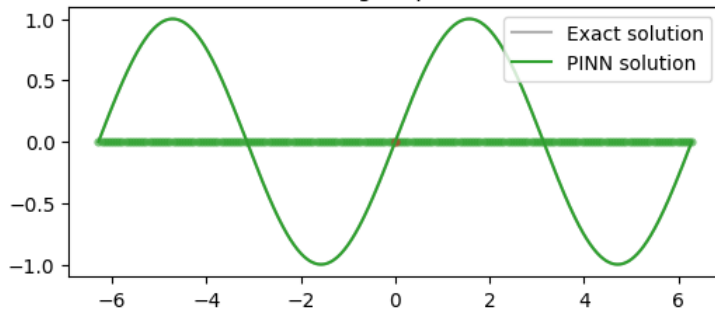
```
def plot_errors(x, exact, predicted, w, layers, neurons):
    plt.plot(x, np.abs(exact - predicted), color='tab:blue')
    plt.yscale('log')
    plt.xlabel('x')
    plt.ylabel('Error')
    plt.title(f'Absolute error w = {w}, layers = {layers}, neurons = {neurons}')
    plt.show()
```

Podpunkt (a) $\omega = 1$

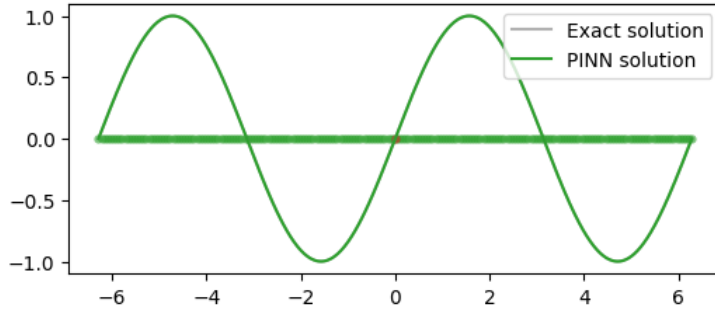
```
In [ ]: x, u_exact, u_pred, losses, errors = run(200, 1000, 1, (1, 1, 16, 2))
```


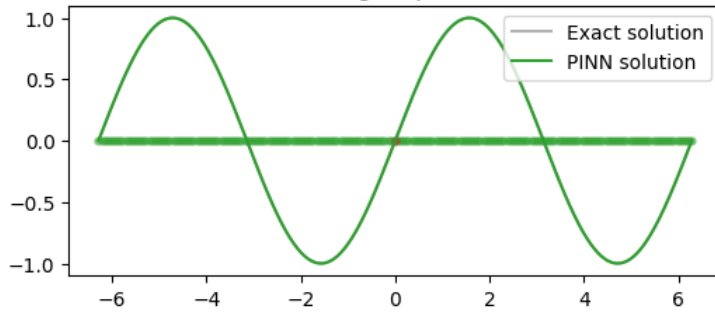
Training step 20000

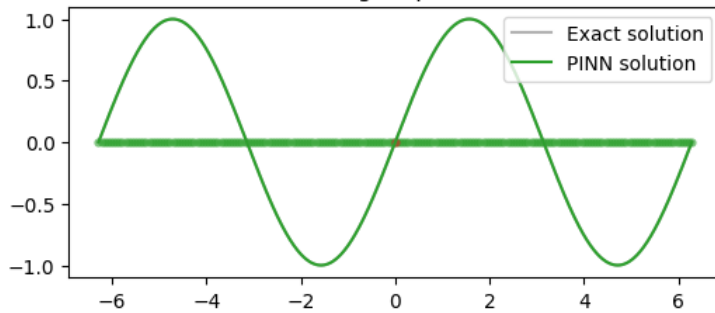
Training step 25000

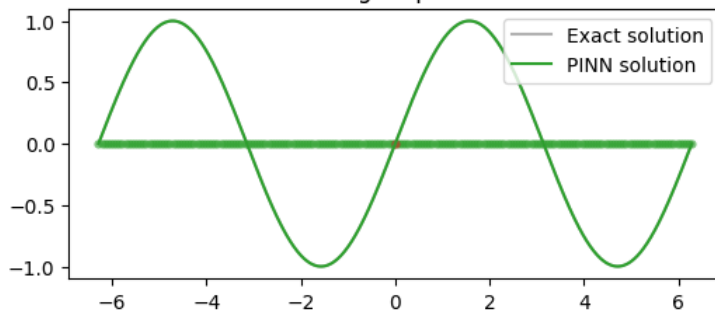
Training step 30000

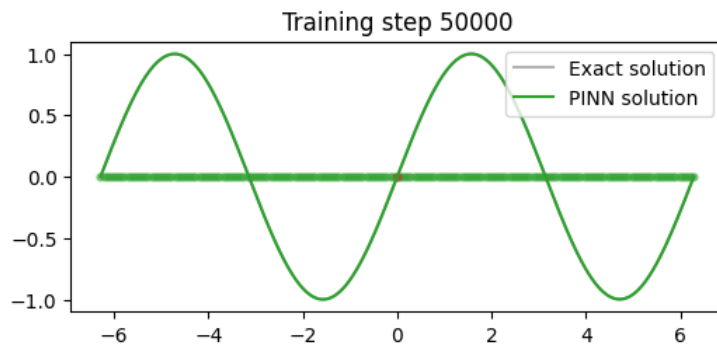
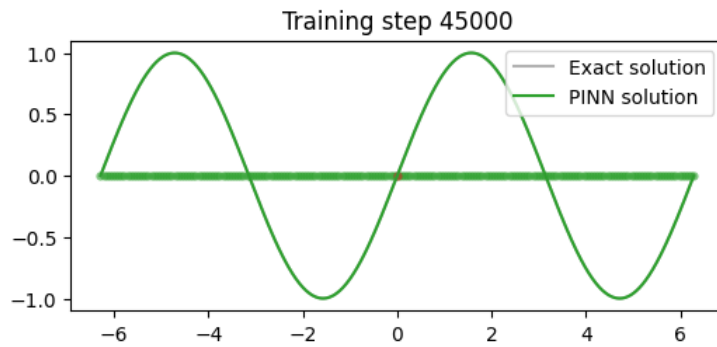

Training step 35000

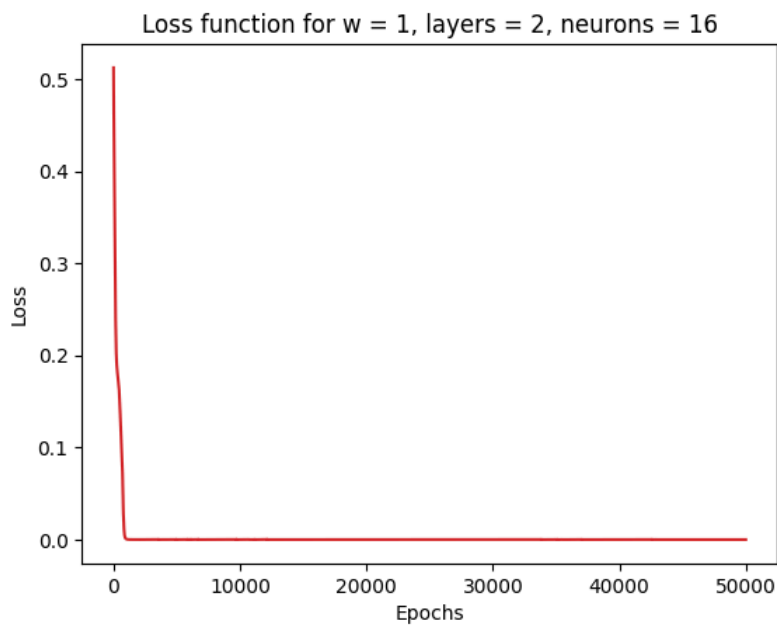
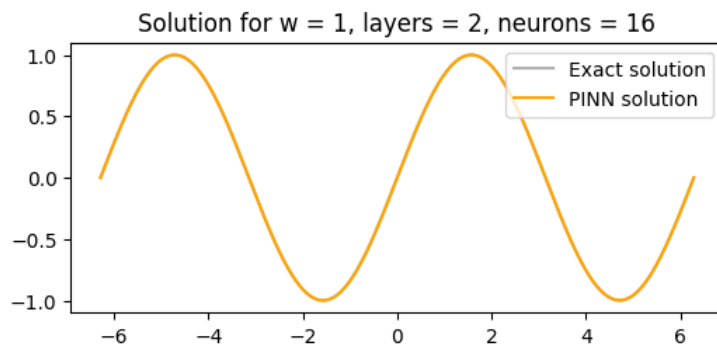

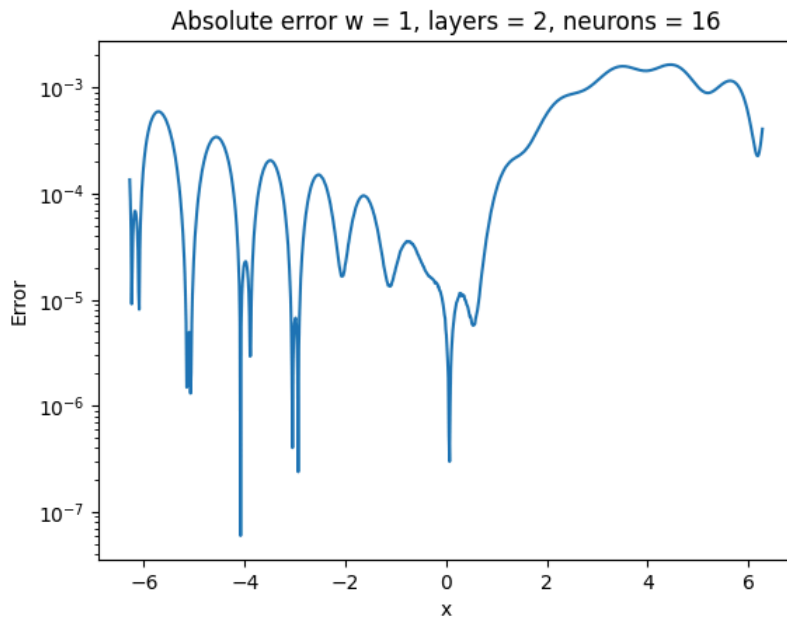
Training step 40000


```
In [ ]: plot_solution(x, u_exact, u_pred, 1, 2, 16)
plot_losses(losses, 1, 2, 16)
plot_errors(x, u_exact, u_pred, 1, 2, 16)
```


Obserwacje

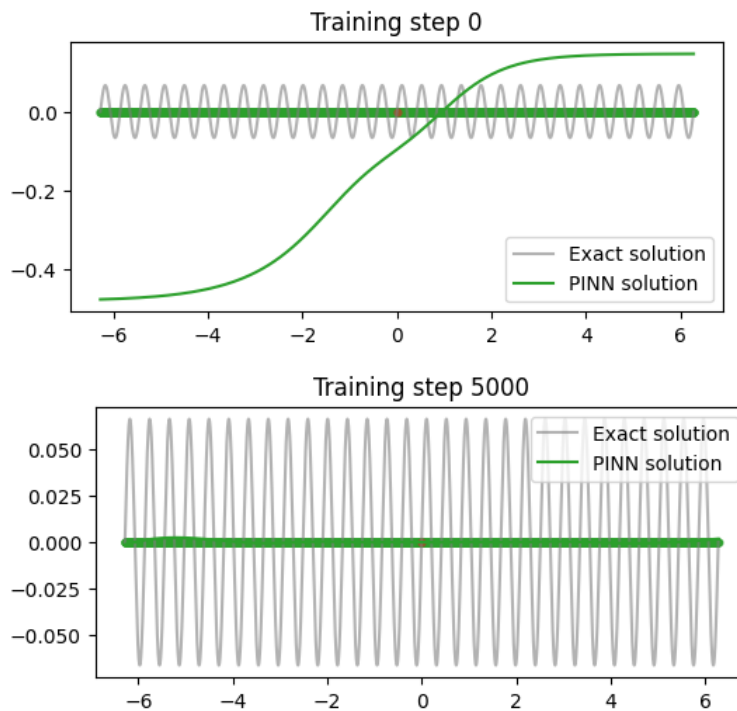
W przypadku, gdy $\omega = 1$ to nawet niewielka ilość warstw ukrytych i neuronów w każdej warstwie pozwala na szybkie obliczenie rozwiązania, które jest bardzo zbliżone do prawidłowego. Widać to zarówno na wykresie funkcji kosztu, która już przy 5000 epoce jest bardzo bliska 0 oraz na wykresie błędu finalnego rozwiązania, który na całej dziedzinie jest bardzo niewielki.

Podpunkt (b) $\omega = 15$

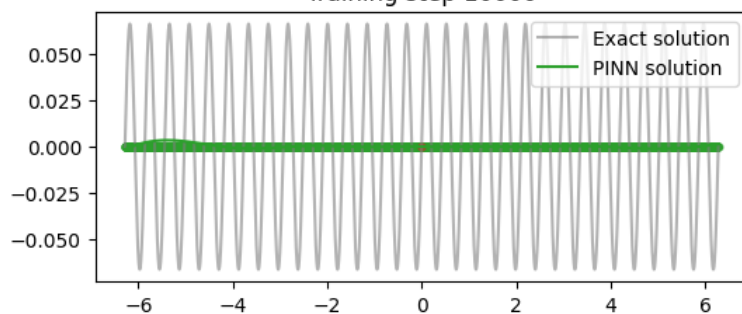
```
In [ ]: pinn_configs = [(1, 1, 16, 2), (1, 1, 64, 4), (1, 1, 128, 5)]
```

$\omega = 15$, liczba warstw ukrytych = 2, liczba neuronów = 16

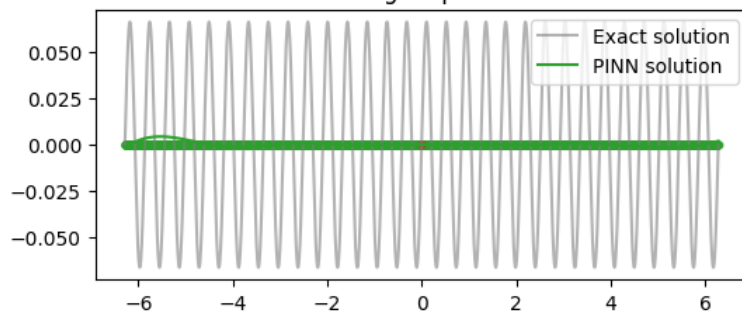
```
In [ ]: x_b1, u_exact_b1, u_pred_b1, losses_b1, errors_b1 = run(3000, 5000, 15, pinn_configs[0])
```


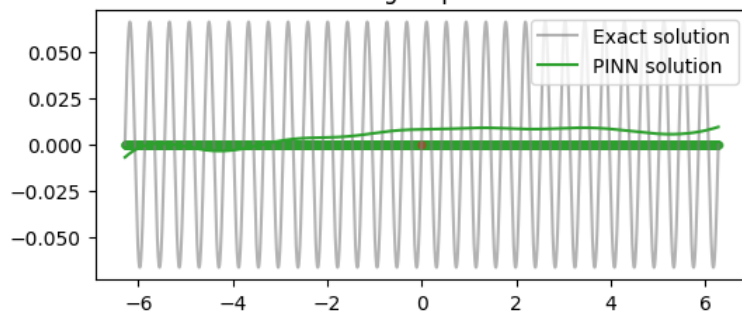
Training step 10000

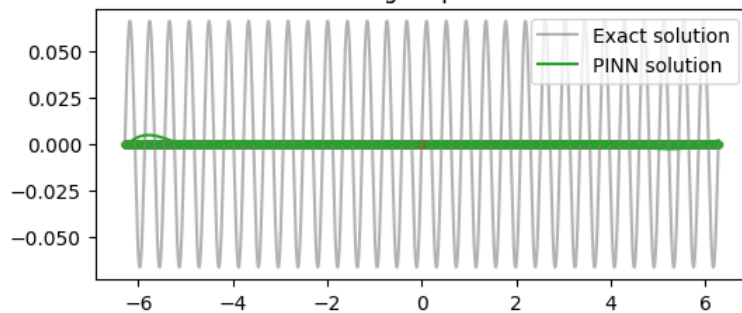
Training step 15000

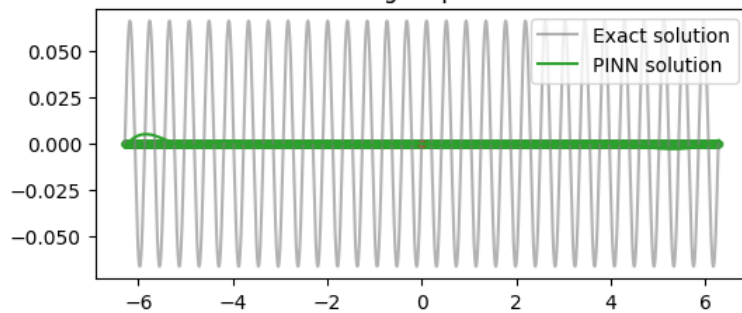
Training step 20000

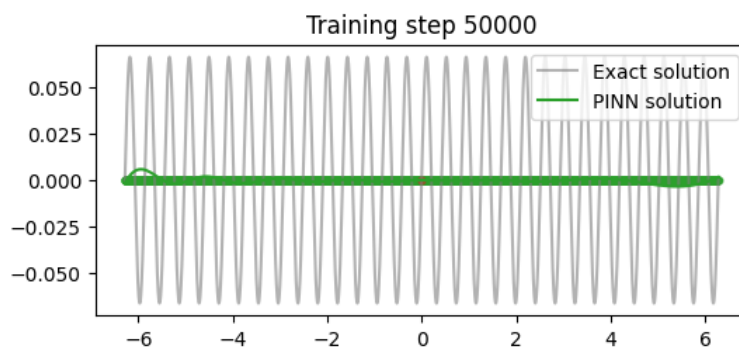
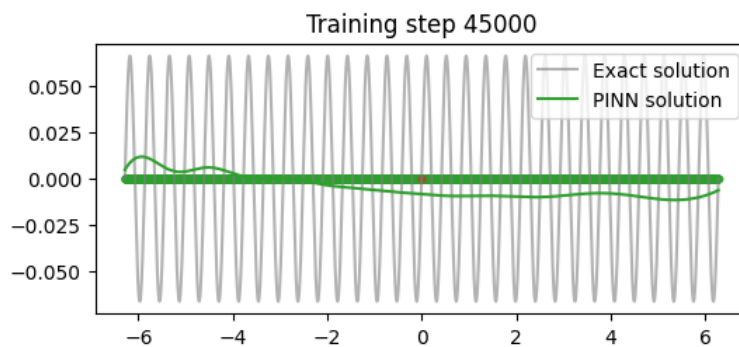
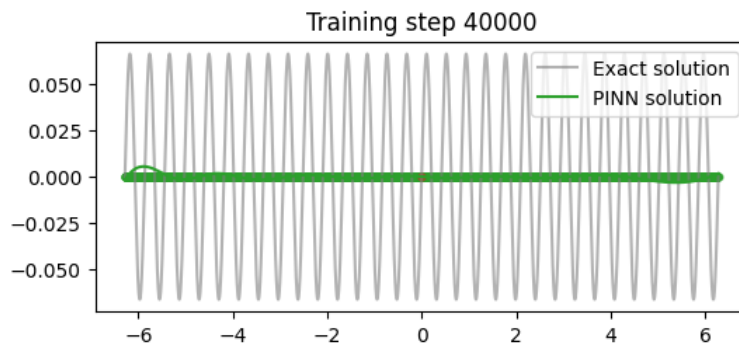
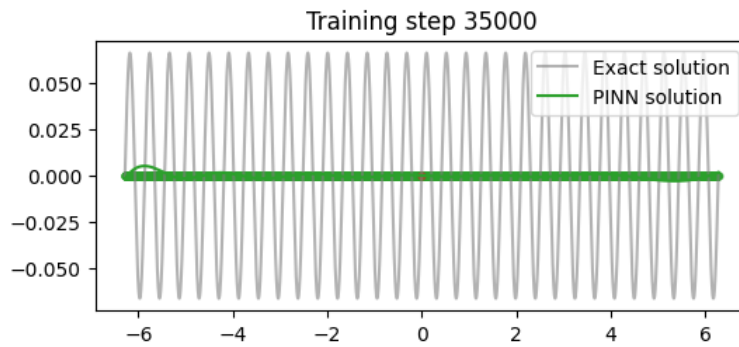

Training step 25000

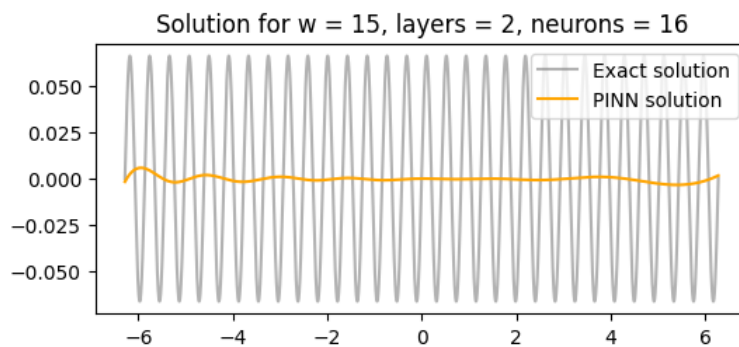

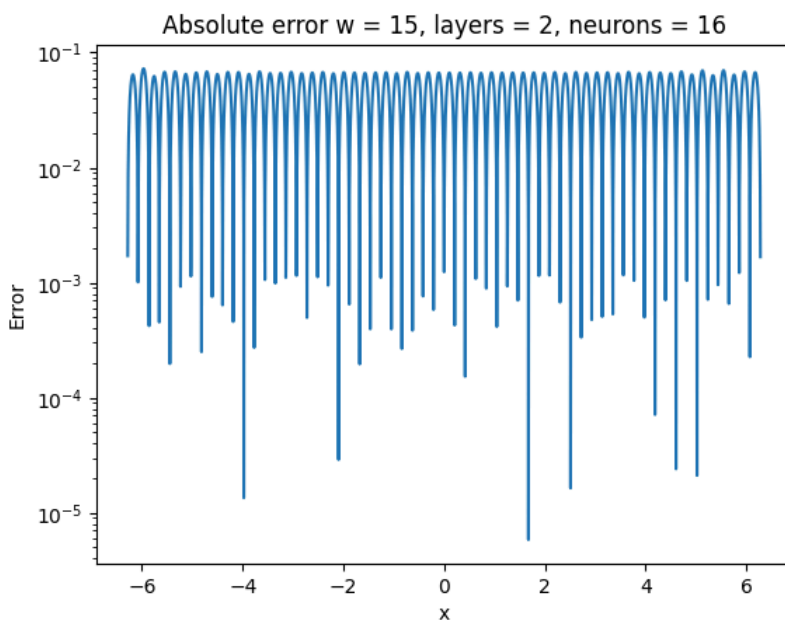
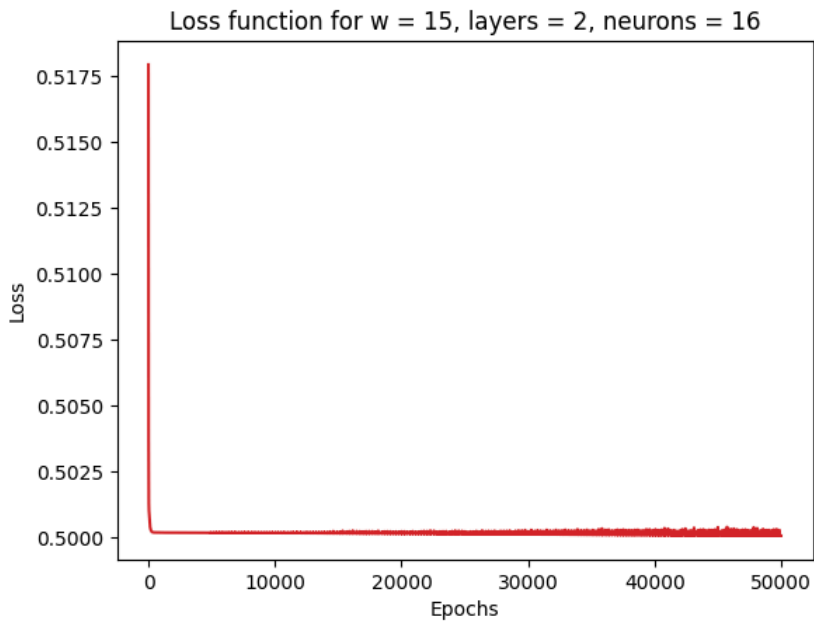
Training step 30000


```
In [ ]: plot_solution(x_b1, u_exact_b1, u_pred_b1, 15, 2, 16)
        plot_losses(losses_b1, 15, 2, 16)
        plot_errors(x_b1, u_exact_b1, u_pred_b1, 15, 2, 16)
```


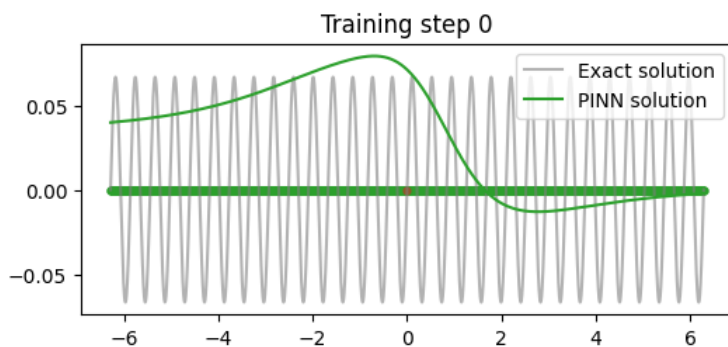

Obserwacje

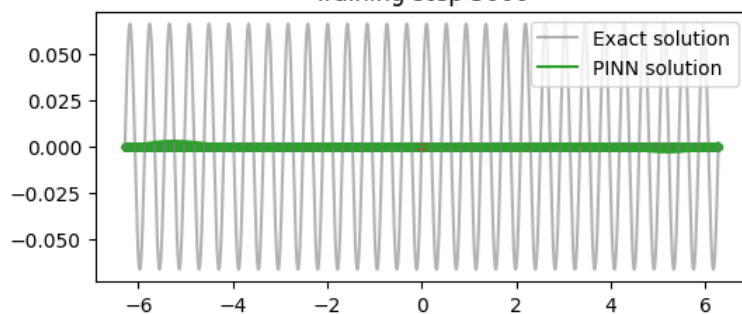
W przypadku, gdy $\omega = 15$ to 2 warstwy ukryte i 16 neuronów w każdej warstwie są nie wystarczające, by przybliżyć prawidłowe rozwiązanie. Funkcja w tym przypadku oscyluje znacznie szybciej, więc sieć musi być zdolna do modelowania szybkich zmian w funkcji, co wymaga większej liczby warstw ukrytych lub neuronów w każdej warstwie. Nieprawidłowość rozwiązania modelu można zauważyć na wykresie funkcji kosztu, która stale utrzymuje się w okolicach 0.5 oraz na wykresie błędu, który na prawie całej dziedzinie jest duży.

$\omega = 15$, liczba warstw ukrytych = 4, liczba neuronów = 64

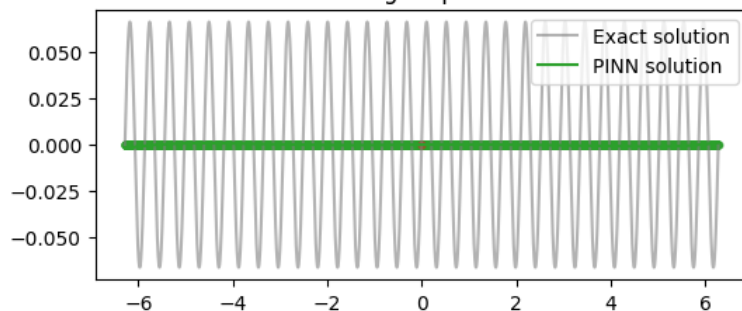
```
In [ ]: x_b2, u_exact_b2, u_pred_b2, losses_b2, errors_b2 = run(3000, 5000, 15, pinn_configs[1])
```


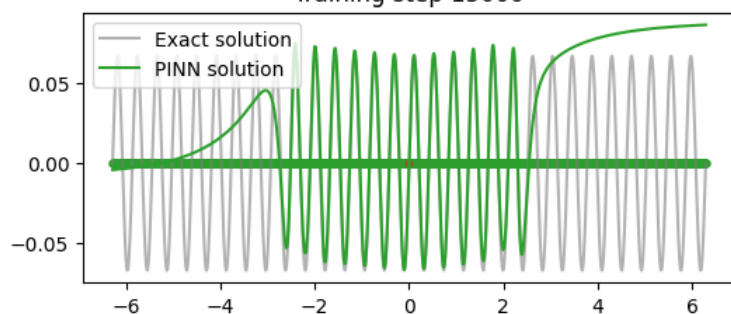
Training step 5000

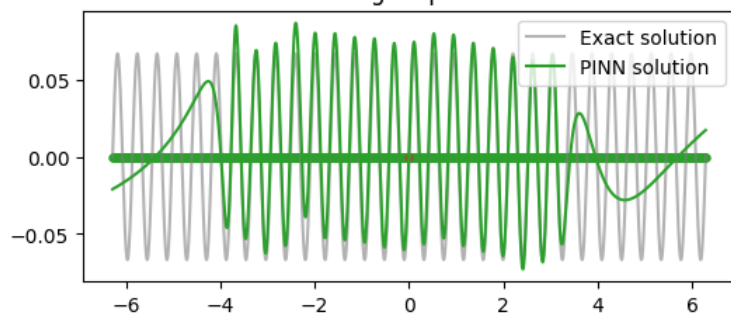
Training step 10000

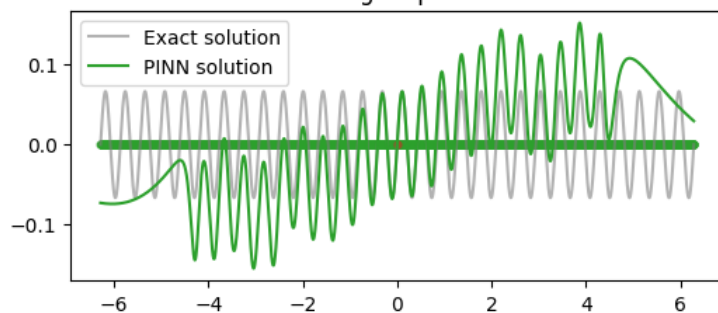
Training step 15000

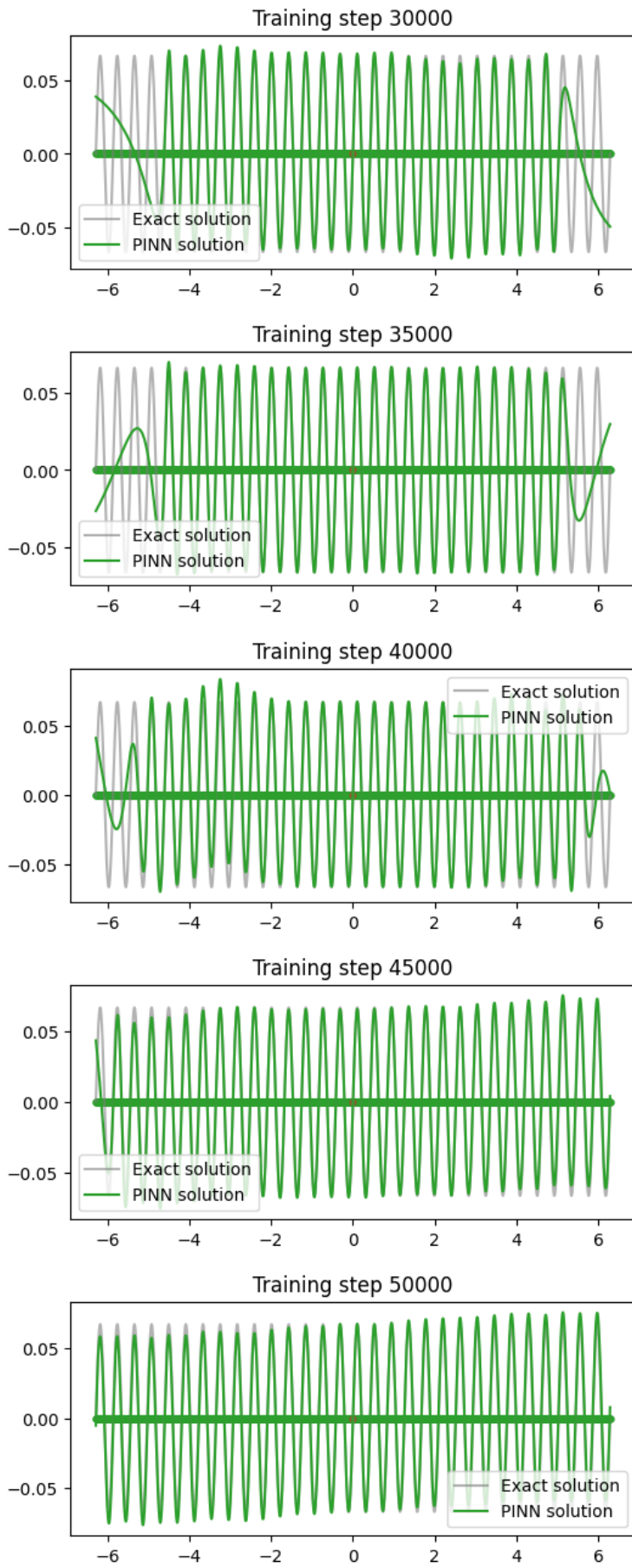

Training step 20000

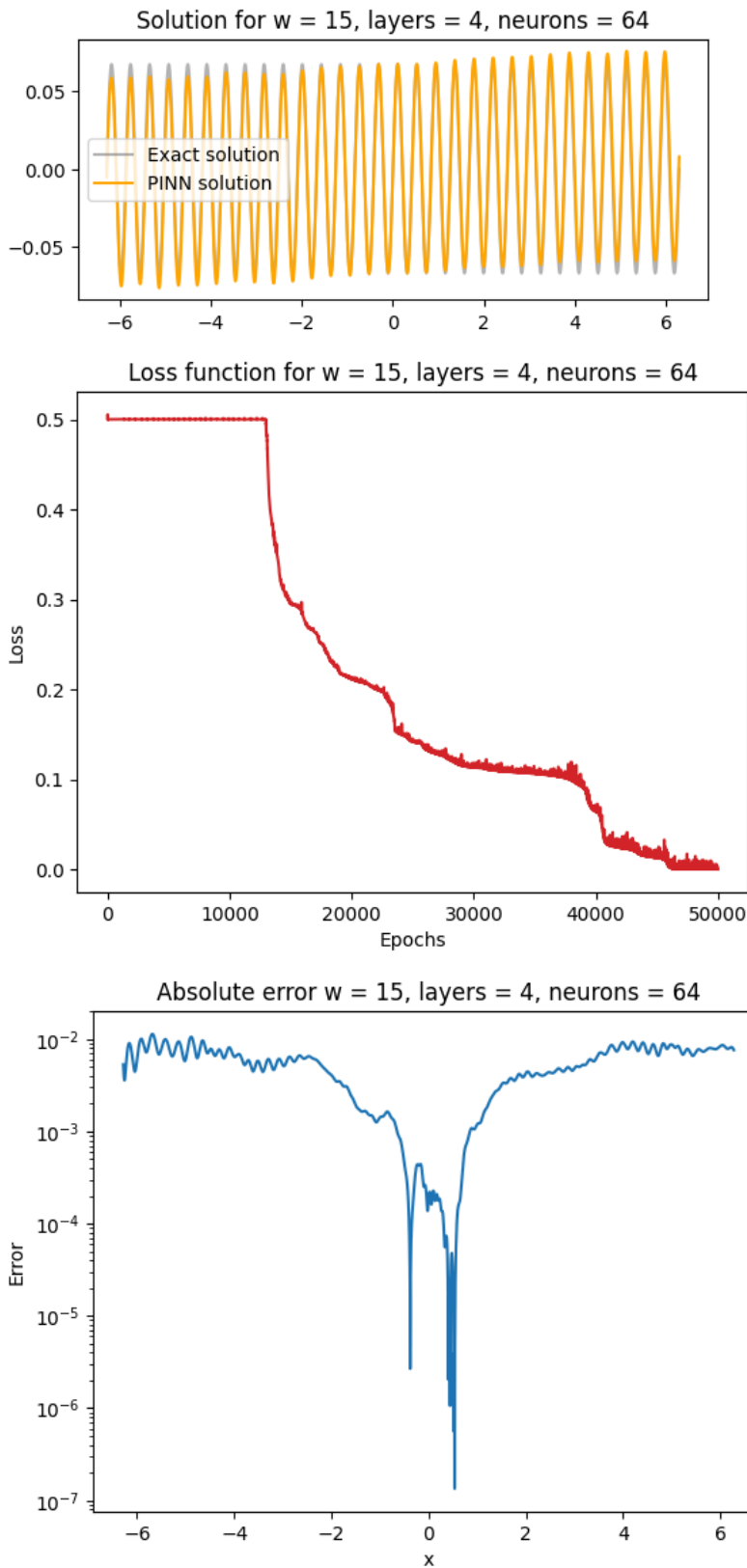

Training step 25000


```
In [ ]: plot_solution(x_b2, u_exact_b2, u_pred_b2, 15, 4, 64)
        plot_losses(losses_b2, 15, 4, 64)
        plot_errors(x_b2, u_exact_b2, u_pred_b2, 15, 4, 64)
```

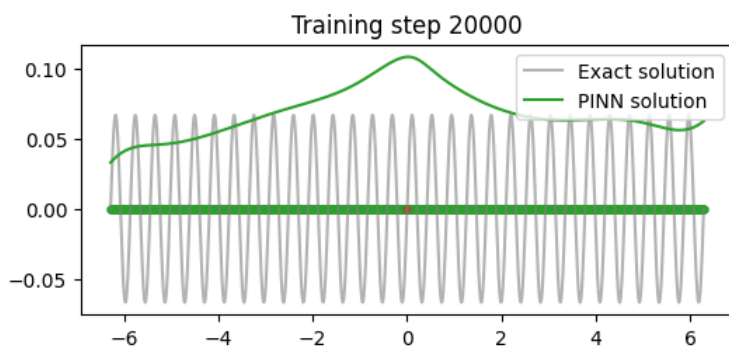
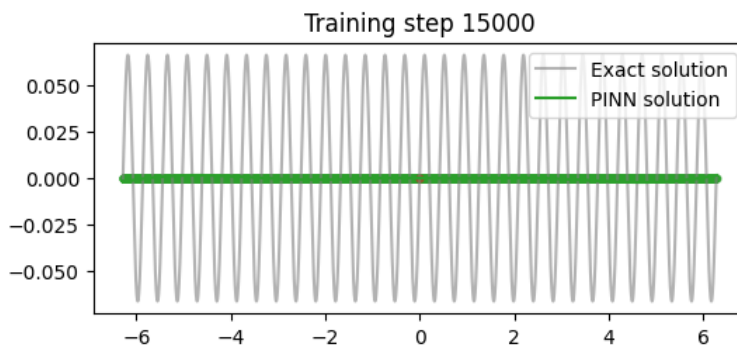
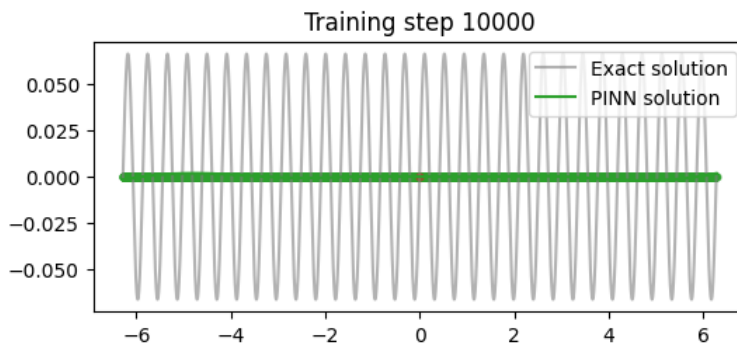
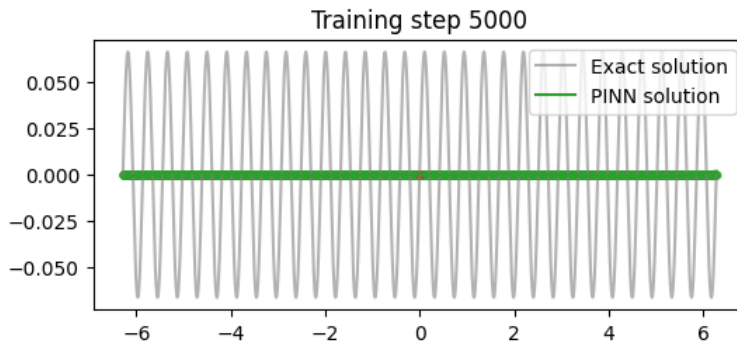
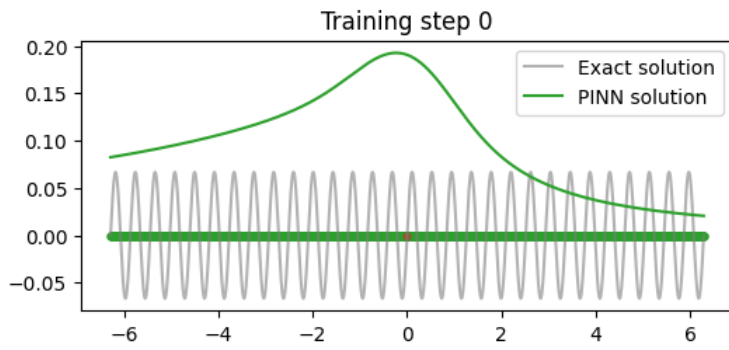

Obserwacje

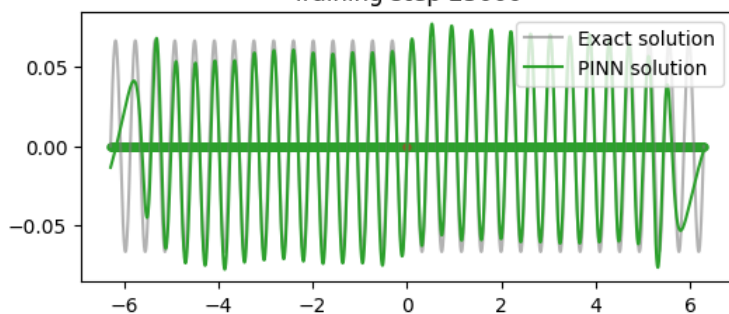
Gdy liczba warstw ukrytych została zwiększona dwukrotnie, a liczba neuronów czterokrotnie to rozwiązanie zostało obliczone znacznie dokładniej co można zauważyć na wykresie porównującym rozwiązanie sieci neuronowej z prawidłowym, a także na wykresie funkcji kosztu, która jest malejąca oraz na wykresie błędu, który jest niewielki na całej dziedzinie.

$\omega = 15$, liczba warstw ukrytych = 5, liczba neuronów = 128

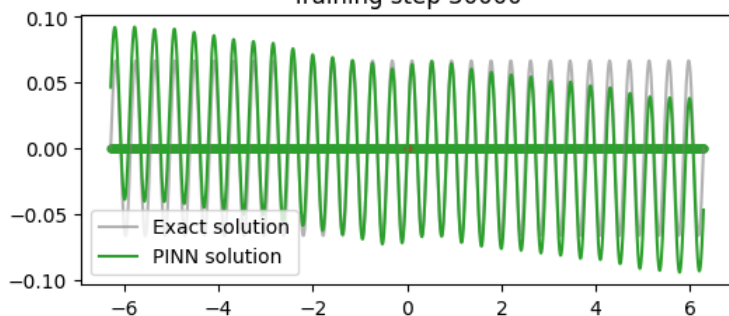
```
In [ ]: x_b3, u_exact_b3, u_pred_b3, losses_b3, errors_b3 = run(3000, 5000, 15, pinn_configs[2])
```


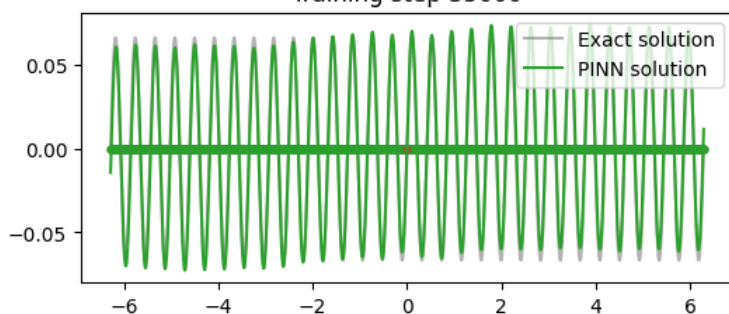
Training step 25000

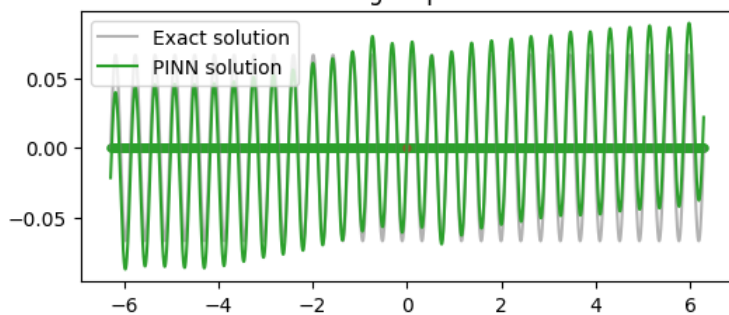
Training step 30000

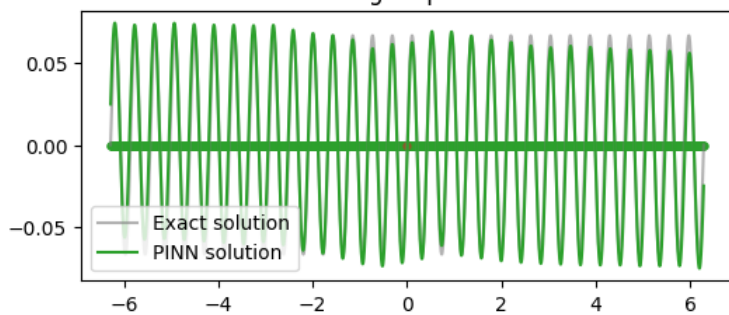
Training step 35000

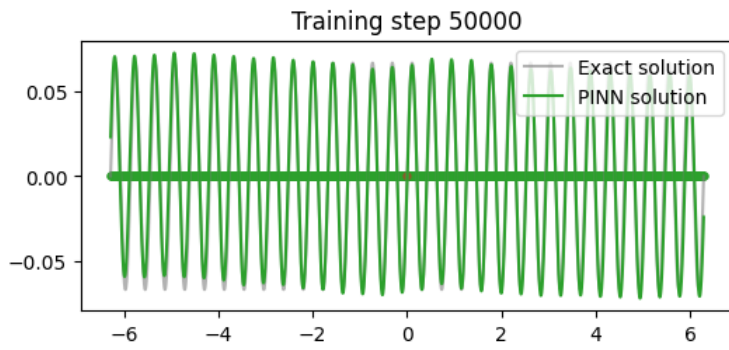

Training step 40000

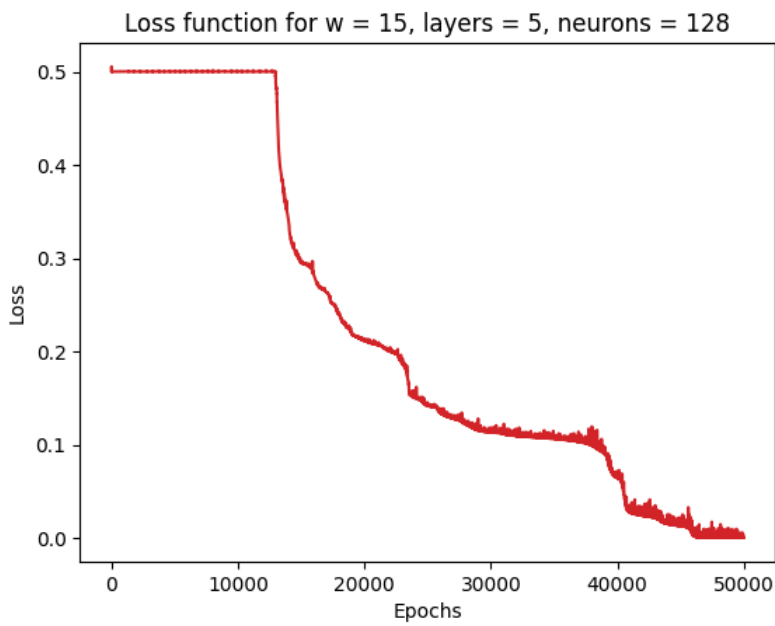
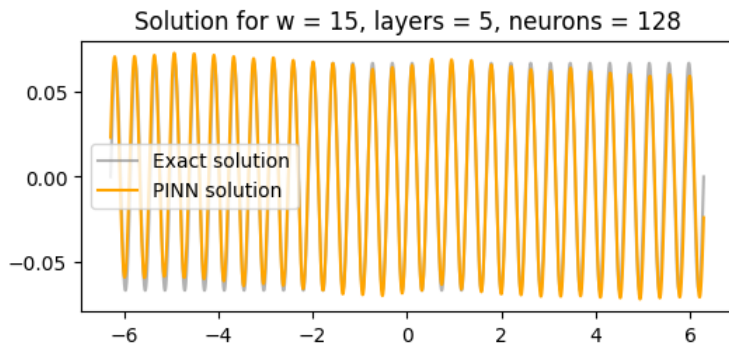

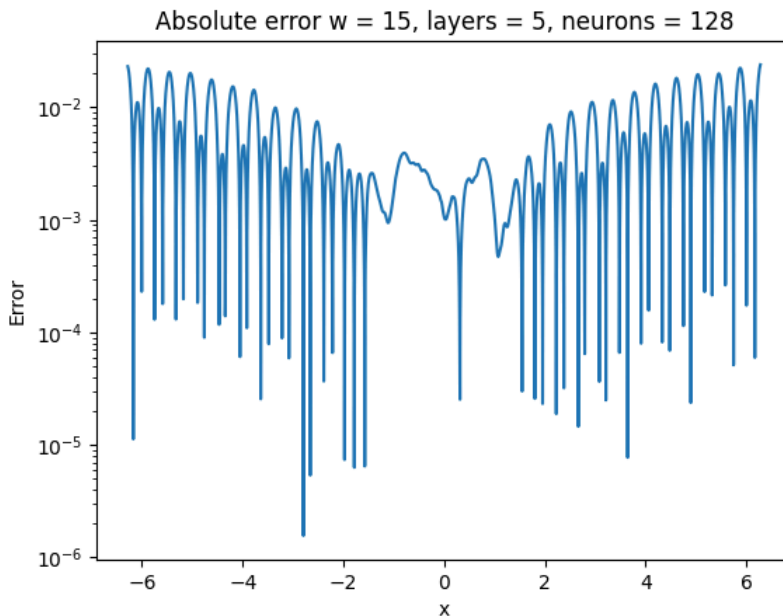
Training step 45000


```
In [ ]: plot_solution(x_b3, u_exact_b3, u_pred_b3, 15, 5, 128)
plot_losses(losses_b2, 15, 5, 128)
plot_errors(x_b3, u_exact_b3, u_pred_b3, 15, 5, 128)
```


Obserwacje

Gdy zwiększono liczbę neuronów do 128, a liczbę warstw ukrytych do 5 to rozwiązanie stało się jeszcze bardziej dokładne, co możemy zaobserwować na wykresach.

Podpunkt (c) dla $\omega = 15$, 4 warstw ukrytych i 64 neuronów w każdej warstwie

```
In [ ]: # modified FCN class:
class FCN_tanh(nn.Module):
    """Defines a fully-connected network in PyTorch"""
    def __init__(self, N_INPUT, N_OUTPUT, N_HIDDEN, N_LAYERS, w):
        super().__init__()
        activation = nn.Tanh
        self.w = w
        self.fcs = nn.Sequential(*[
            nn.Linear(N_INPUT, N_HIDDEN),
            activation()])
        self.fch = nn.Sequential(*[
            nn.Sequential(*[
                nn.Linear(N_HIDDEN, N_HIDDEN),
                activation()]) for _ in range(N_LAYERS-1)])
        self.fce = nn.Linear(N_HIDDEN, N_OUTPUT)

    def forward(self, x):
        x_nn = self.fcs(x)
        x_nn = self.fch(x_nn)
        x_nn = self.fce(x_nn)
        return torch.tanh(self.w * x) * x_nn

In [ ]: def run_tanh(train_num, test_num, w, pinn_config):
    torch.manual_seed(123)

    # define a neural network to train
    pinn = FCN_tanh(*pinn_config, w)

    # define boundary points, for the boundary loss
    x_boundary = torch.tensor(0.).view(-1, 1).requires_grad_(True)

    # define training points over the entire domain, for the physics loss
    x_physics = torch.linspace(-2 * np.pi, 2 * np.pi, train_num).view(-1, 1).requires_grad_(True)

    # train the PINN
    x_test = torch.linspace(-2 * np.pi, 2 * np.pi, test_num).view(-1, 1)
    u_exact = exact_solution(x_test, w)
    optimiser = torch.optim.Adam(pinn.parameters(), lr=1e-3)

    losses = []
    errors = []

    for i in range(50_001):
        optimiser.zero_grad()

        # compute physics loss, which is equal to the total loss in this case
        u = pinn(x_physics) # (30, 1)
        dudx = torch.autograd.grad(u, x_physics, torch.ones_like(u), create_graph=True)[0] # (30, 1)
```

```

residual = dudx - torch.cos(w * x_physics)
loss = torch.mean(residual ** 2)

# backpropagate joint loss, take optimiser step
losses.append(loss.detach().numpy())
loss.backward()
optimiser.step()

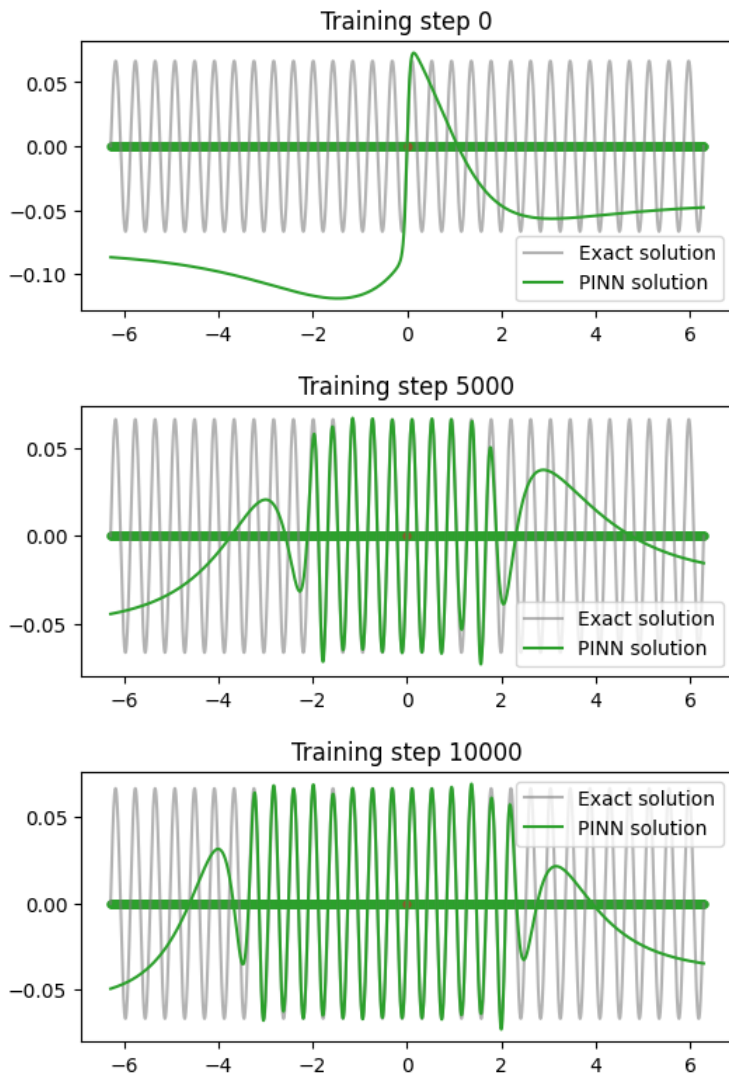
# compute error
u = pinn(x_test).detach()
error = np.abs(u - u_exact) / u_exact
errors.append(error.detach().numpy())

# plot the result as training progresses
if i % 5000 == 0:
    plt.figure(figsize=(6, 2.5))
    plt.scatter(x_physics.detach()[:, 0], torch.zeros_like(x_physics)[:, 0], s=20, lw=0, color="tab:grey")
    plt.scatter(x_boundary.detach()[:, 0], torch.zeros_like(x_boundary)[:, 0], s=20, lw=0, color="tab:red")
    plt.plot(x_test[:, 0], u_exact[:, 0], label="Exact solution", color="tab:grey", alpha=0.6)
    plt.plot(x_test[:, 0], u[:, 0], label="PINN solution", color="tab:green")
    plt.title(f"Training step {i}")
    plt.legend()
    plt.show()

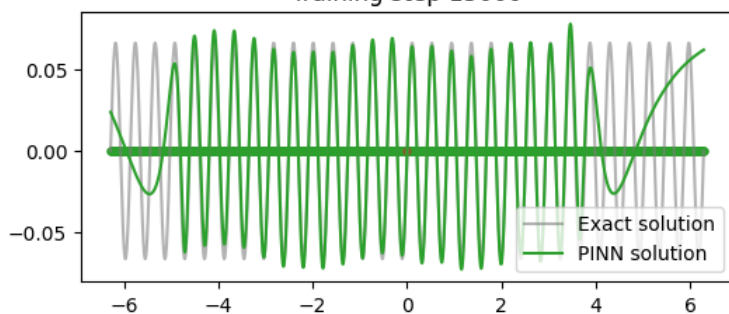
return x_test, u_exact, u, losses, errors

```

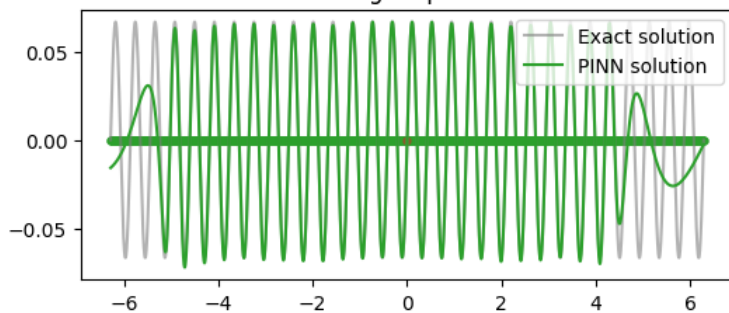
```
In [ ]: x_b2_c, u_exact_b2_c, u_pred_b2_c, losses_b2_c, errors_b2_c = run_tanh(3000, 5000, 15, pinn_configs[1])
```


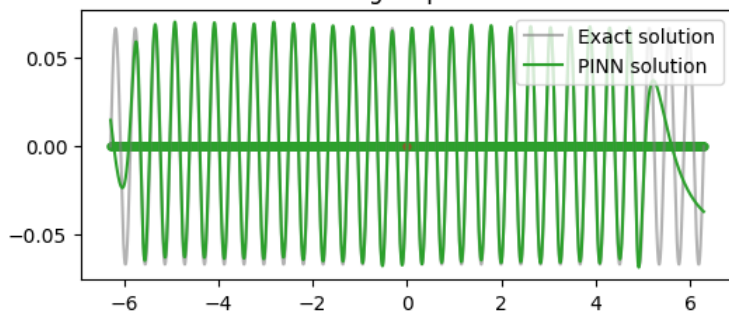
Training step 15000

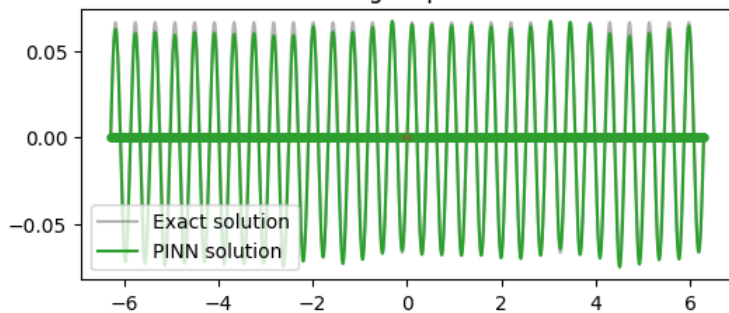
Training step 20000

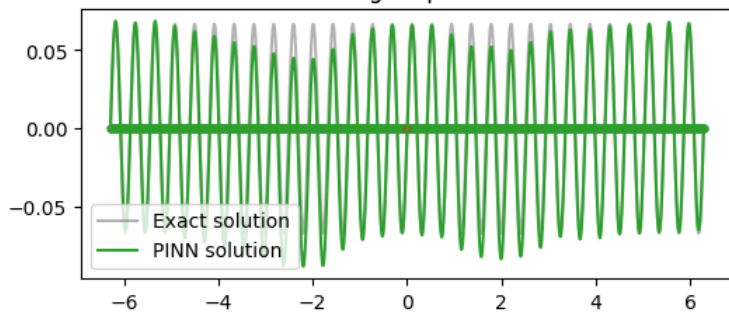
Training step 25000

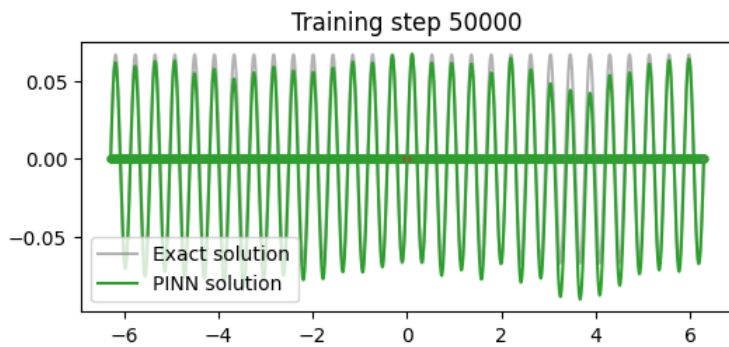
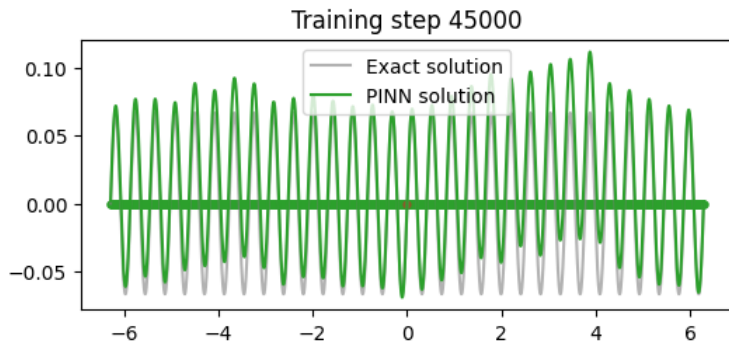
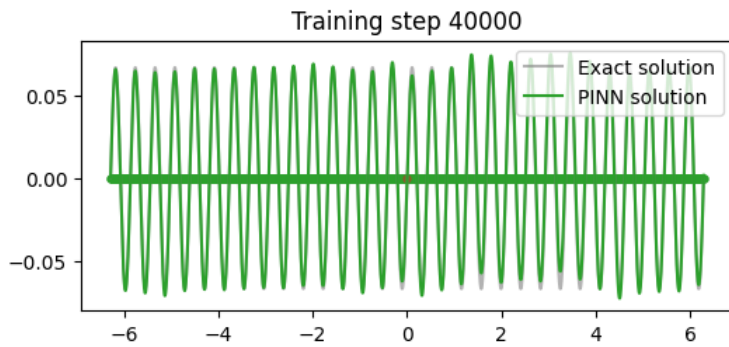

Training step 30000

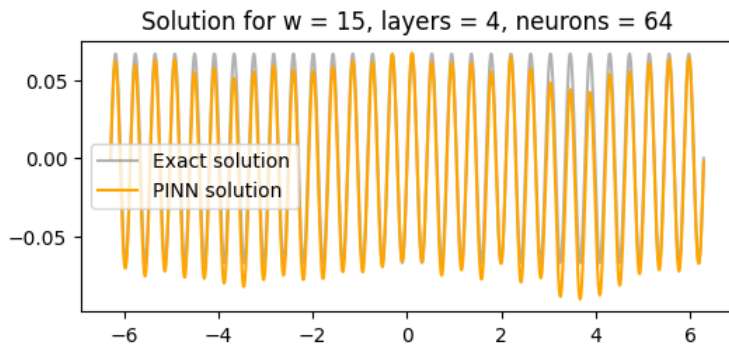

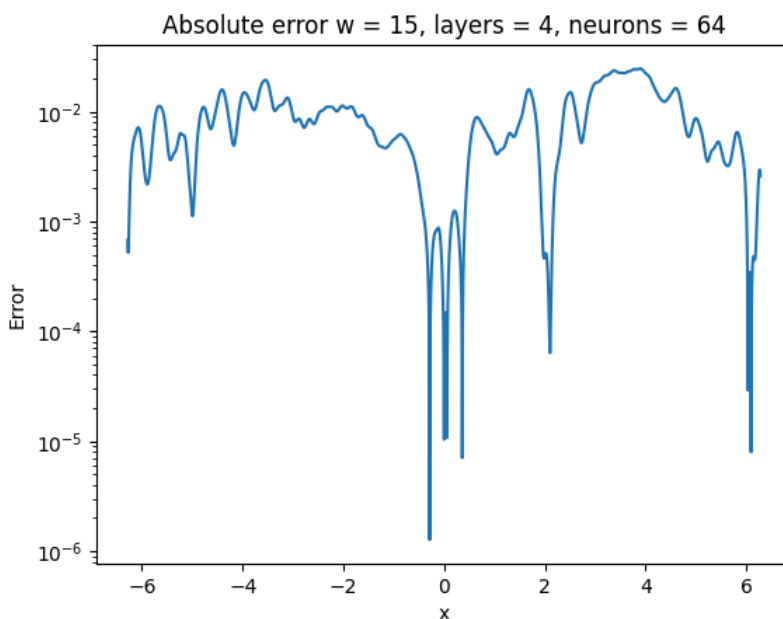
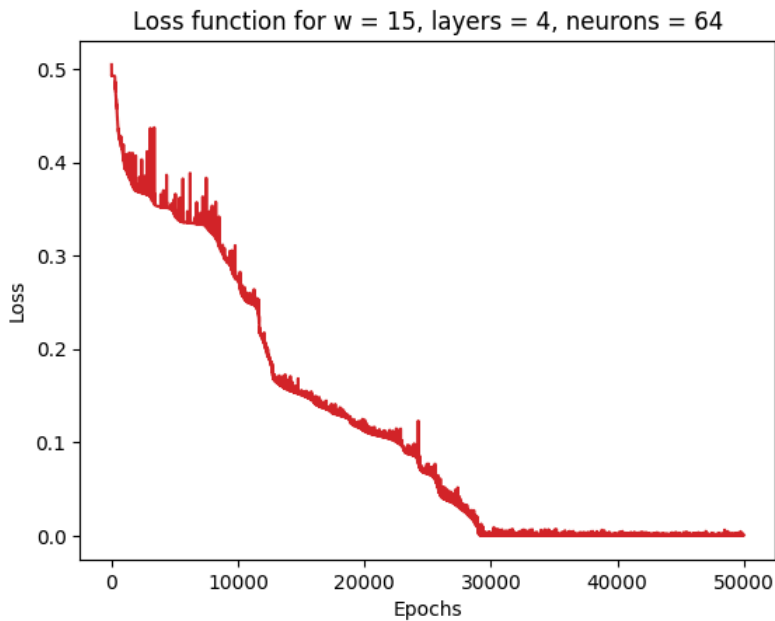
Training step 35000


```
In [ ]: u_exact_b2_c = exact_solution(x_b2_c, 15)
plot_solution(x_b2_c, u_exact_b2_c, u_pred_b2_c, 15, 4, 64)
plot_losses(losses_b2_c, 15, 4, 64)
plot_errors(x_b2_c, u_exact_b2_c, u_pred_b2_c, 15, 4, 64)
```


Rozwiązanie modelu, w którym szukane rozwiązanie (ansatz) ma postać: $u(x; \theta) = \tanh(\omega x) \cdot \text{NN}(x; \theta)$ również zostało poprawnie przybliżone i jest bardzo podobne do rozwiązania bez tego warunku, jednak różnice można zauważyć porównując wykresy funkcji kosztu, która w tym przypadku już od początku maleje w przeciwieństwie do poprzedniego przypadku.

Wnioski

Podczas analizy wyników wysnuć można następujące wnioski:

Wartość ω funkcji ma duży wpływ na modelowanie:

- Dla $\omega = 1$ sieć z dwiema warstwami ukrytymi i 16 neuronami była w stanie efektywnie nauczyć się i modelować funkcję, to sugeruje, że dla funkcji o stosunkowo niskiej częstotliwości oscylacji, prosta architektura sieci może być wystarczająca do osiągnięcia dobrych wyników.
- Dla $\omega = 15$ funkcja oscyluje znacznie szybciej, co wymaga bardziej złożonych sieci do dokładnego modelowania. Porównując różne konfiguracje:
 - Sieć z 2 warstwami i 16 neuronami miała trudności z nauczeniem się odpowiednich funkcji, co mogło skutkować niedostatecznym modelowaniem szybkich oscylacji.
 - Sieci z 4 warstwami i 64 neuronami oraz z 5 warstwami i 128 neuronami lepiej radziły sobie z zadaniami modelowania, ponieważ zwiększona liczba warstw ukrytych i liczba neuronów w każdej warstwie pomogła w uchwyceniu skomplikowanych wzorców oscylacji, co przełożyło się na wyższą dokładność modeli.

Dodatkowo przy analizie wyników eksperymentu, gdzie szukane rozwiązanie (ansatz) ma postać $u(x; \theta) = \tanh(\omega x) \cdot \text{NN}(x; \theta)$, a sieć ma 4 warstwy ukryte i 64 neurony, można zaobserwować następujące wnioski: Zastosowanie tej funkcji automatycznie zapewnia, że

$u(0)=0$ to podejście eliminuje potrzebę dodatkowych składników w funkcji kosztu służących do wymuszenia tego warunku, co upraszcza model i potencjalnie redukuje ryzyko błędów związanych z narzucaniem tych warunków. Stosując modyfikację ansatzu, można zaobserwować różnice w dokładności i zachowaniu modelu w porównaniu do klasycznych formułowań sieci neuronowej.

Bibliografia

Prezentacja "Physics-informed Neural Networks" - Marcin Kuta

Maziar Raissi, Paris Perdikaris, George Em Karniadakis Physics Informed Deep Learning (Part I): Data-driven Solutions of Nonlinear Partial Differential Equations